

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ὁδὸς Ἀλ. Σούτσου ἀρ. 17,
Συνδρ. Ἐσωτερικοῦ φρ. 8

Η Η Χ Ω

ΕΥΤΡΑΠΕΛΟΝ ΚΑΙ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΟΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

Συνδρ. Ἐξωτερικοῦ φρ. 10

ΤΡΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΗΧΩ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΑΡΡΑ ΒΕΡΝΑΡ

ΚΑΙ

ΕΛΕΟΝΟΡΑ ΔΟΥΖΕ

Παράκατος θεατρική
κίνησις!

Δύο καλλιτεχνικαὶ ἐξοχότητες, ἡ μία ἀπερχομένη καὶ ἡ ἑτέρα ἐρχομένη, ἡ μὲν εἰς τὴν παρακμὴν τοῦ σταδίου τῆς, ἡ δὲ εἰς τὴν ἀκμὴν, καὶ ἐνῶ ἡ Ἐλεονόρα Δουζε φεύγει ἐκ τῆς ὥρας Ἰταλίας, τῆς πατρίδος τῆς, εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐρχομένη, ὅπου θαυμάζει τὸ κλίμα τῆς καὶ λατρεύεται ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς, ἡ Σάρρα Βερνάρ τούναντιον μεταβαίνει εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὅπου θιμμάζει τὸν τόπον τῆς ποιήσεως καὶ μουσικῆς καὶ ἧς οἱ κάτοικοι ἀντιστρόφως ἀδιαφοροῦσι πρὸ τῆς ἐξοχότητός τῆς, ὡς παράδοξως καὶ αὐτὴ ἡ ἐπίδοξος καλλιτέχνης ὠμολόγησεν. Οἱ Ἴταλοι δὲν εἶναι τόσον μωροὶ φαίνεται, ὡς οἱ Ἕλληνες. νὰ κενόνοῦν τὰ βαλάντια τῶν πρὸ τῆς καλλιτεχνίας. Πληρόνουσιν τὴν τακτικὴν ταρίφα τῶν καὶ ἀκούουσιν τὴν Σάρρα Βερνάρ, ἀναγινώσκοντες δυνάμα ἐφημερίδας. Ἴδου τὸ πᾶν. Δὲν ὑποιδιάζουσιν ὅμως ἑαυτοὺς εἰς τὴν τέχνην!

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν εὐρίσκειται τὸ πᾶν εἰς τὴν θέσιν του, ἐνῶ εἰς τὴν Γερμανίαν δὲν ἰδρύνουσι διὰ τὴν ὑπόκρισιν!

Εἰς τὸ Βουκουρέστιον ἀρκοῦνται νὰ πληρῶνουσι διπλῆν τιμὴν, ὡς ἂν ἡ θεὰ ρεκλάμα θαυματοποιεῖ, εἰς δὲ τὴν Σμύρνην, ὅπου τὰ βαλάντια τῶν φιλομούσων εἶναι πάντοτε πλήρη δὲν χάνονται πρὸ τῆς μεγαλοπρεπείας. Ἄλλα τούναντιον κλείουσιν τὰ θεατρά τῶν πρὸ αὐτῆς. Αἱ Ἀθηναὶ ἀπὸ τινος ἀπέδειξαν ἀδίκαι λόγητον κουφότητα καὶ πειθῶ εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν φήμην. Μόλις τοιαύτη ἐμφανισθῆ καὶ διατυμπανισθῆ ἐνταῦθα, ἡ σπουδὴ μᾶς χάνεται εἰς πέλαιος ὀρίων καὶ παταγημάτων.

Παρατηροῦσατε δὲ ἀπὸ τινος τί γίνεται εἰς μικρὰς ἐπιτηδεῖας εὐρωπαϊκὰς εἰκονογραφημένας ρεκλάμας χρηματικῶς εἰσχωρούσας εἰς τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων μᾶς. Κατέκλυσαν δι' αὐτῶν τὰς Ἀθήνας μὲ παντοῖα νέα καταπότια εὐζωίας, μακροβιότητος, ἀναγεννήσεως καὶ εὐμορφίας, καί... .

Πλείστοι σπεύδουσι, πληρῶνουσι καὶ λαμβάνουσι ἀνούσια ὕδατα, ἀλοιφὰς καὶ κόνεις, καταπότια καὶ κομφέτα καὶ ἐκ τῶν χρημάτων τῶν νέαι ρεκλάμαι καταχωρίζονται διὰ τὴν σαγηνείαν τῶν ἄλλων. Ὁ ἐν Πειραιεῖ πράκτωρ κ. Ἰωαννίδης, ὄργανον τῶν περισσοτέρων τοιούτων συγχρόνων ρεκλαμῶν, γελᾷ βεβαίως μὲ τὴν κουφότητά μᾶς καὶ διασκεδάζει μὲ τὰ χρέματά μᾶς.

Ἡ ἀλοιφὴ τοῦ Χολοβάν, τὸ κινίνον Λεπελιτιέ, ὁ σάπων τοῦ Σόαπ, αἱ κουβαρίστραι τῆς Νανᾶς καὶ αἱ ραπτομηχαναὶ τοῦ Σίγγερ καὶ τὰ νεώτερα καταπότια τοῦ Πίγκε ἐπιασαν τὴν Ἑλλάδα μὲ δύναμιν ὀκτάποδος, πράκτορες δὲ περιέρχονται ὅλον τὸ Κράτος διαρκῶς λαμβάνοντες παραγγελίας. Μᾶς ἔμαθον, φαίνεται, καλῶς ὅτι εἴμεθα ἔτι ἀπειροὶ, ἐλαφρόνοες καὶ εὐπάτητοι καὶ τρέχουσι καὶ μᾶς ἀπατοῦν μὲ τὰς ρεκλάμας τῶν, καὶ τὰ προϊόντα τῶν, ὡς παιδιὰ μὲ τὰ κομφέτα τῆς . . πειθοῦς.

Ἡ διαβάσις τῆς Ἐλεονόρας Δουζε ἐστοίχισεν εἰς τὰς Ἀθήνας χρηματικὴν ἀφαίμαξιν 150 χιλ. δραχμῶν τοῦλάχιστον, διὰ νὰ ἴδουσι χίλιοι εὐποροὶ καὶ τῆς ἐπιδείξεως ἀνθρωποὶ μίαν παράστασιν καὶ πέντε κινήσεις μιᾶς καλλιτέχνης δραματικῆς. ἄς θὰ ἐβλεπον ὁμοίως, ἀν ἀπέκρουον τὴν καταπληκτικὴν αὐξησιν τῶν τιμῶν τῶν θεατρικῶν εἰσιτηρίων.

Ἄλλ' εἶναι τοῦτο μόνον; Ἄπαγε. Τὸ ἐν φέρεται τὸ ἄλλο καὶ ἐκάστοτε ὑποφέρομεν ἀπὸ τὰ ἐπιχειρήματα τῶν ἀνομημάτων μᾶς.

Ἦδη, ἄς ἀναμείνωμεν, νὰ ἴδωμεν, τί ἐπιτήδειοι ἕτεροὶ εὐρωπαῖοι ρεκλαμαδῶροι μᾶς παρισκευάζουσιν νὰ μᾶς ρεκλαμάρουν, διὰ νὰ μᾶς ἀφαιμάρουν ἐκ νέου τὰ βαλάντιά μᾶς.

Anguis πάντοτε latet in herba.

Ἡχώ.

ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΣ ΜΩΡΑΣ ΔΑΠΑΝΗΣ

Επίλογος μετά την αναχώρησιν τῆς χρηματιφάγου Ἐλεονώρας Δουζέ.

Ὁ πολυτάλαντος κ. Ν...γ...π... κατακλινομενος και μονολογῶν κηταστρώνει τὴν μέλλουσαν οικονομικὴν πορείαν του.

— Διὰ τὰς πέντε παραστάσεις τῆς κ. Δουζέ, λέγει, ἔδαπάνησα χίλια δικόσια φράγκα. Εἶνε πολλά. Τώρα αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ οικονομήσωμεν ἀπὸ ἄλλα ἐξοδα.

1ον Ἀπὸ παύσεις συνδρομῶν ἐφημερίδων, περιοδικῶν καὶ βιβλίων.

2ον Ἀπὸ ἀρνησιν ἐλεημοσυῶν.

3ον Ἀπὸ διακοπὴν τῶν δώρων.

4ον Ἀπὸ ἀποχὴν τραταμέντων εἰς ζαχαροπλάστεια, ζυθοπωλεία καὶ λέσχας καὶ ἀρνησιν φιλοδωρημάτων εἰς τὰ γαστρον.

5ον Ἐντελῆ καὶ διαρκῆ κωφότητά εἰς ἐξοδα φιλανθρωπικῶν σκοπῶν.

6ον Νὰ παύσω πᾶσιν ἔλαττον δαπάνην.

Καὶ ὑπερῶν παρκαπονομέθη, ὅτι αἱ Ἀθηναὶκὴν πάσχουν οικονομικῶς ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῆς κυκλοφορίας τοῦ ἀπαιτουμένου χρήματος ἀπὸ μέρους τῶν πλουσίων μας! Καὶ ἰδοὺ, 150,000 φρ. φυγαδευθέντα εἰς ξένα θυλάκια ἀσκόπως καὶ ἀσκέπτως, ἐνῶ σκοπιμώτερον ἂν ἐρίπτοντο εἰς τὴν ἀγοράν μας, θὰ προσετίθετο νέα ζωὴ καὶ βλάστησις καὶ θὰ παρήγοντο ὡς αἰδιότερα ἄνθη εἰς τὸν τόπον μας ἀπὸ τῶν ἐντυπώσεων μιᾶς Δουζέ.

ΠΑΡΑΔΟΞΟΤΗΤΕΣ

Ἐν Γερμανίᾳ κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδικείου ἀπεθῆς τις Χριστιανός, ὅστις ἐτόλμησε ν' ἀποχαιρετήσῃ δημοσίᾳ ἐν ὄρα τῆς ταφῆς του ἐν τῷ νεκροταφείῳ τῆς πόλεως, τὸν ἀποθνόντα πατέρα του διὰ τῶν ἐξῆς λέξεων:

«Χαῖρε διὰ παντός! δὲν θὰ ἐπανιδοθῶμεν φευ! πλέον!»

Ἐθεωρήθη δὴλῶσις ἀντιχριστιανικῆ, καθάπτουσα τὸ δόγμα τῆς ἀθνησίαις τῆς ψυχῆς.

Μυθώδης νεκροΐηκη!

Ἀποθανούσης ἐτχάτω; τῆς Ταν Γιὸκ Τιμ, συζύγου ἐνὸς πλουσιωτάτου ἀστοῦ τῆς Σιγγαπόρης, ἡ σορὸς αὐτῆς ἐτοποθετήθη ἐντὸς κιβωτοῦ ἐκ ξύλου κέδρου, περιβεβλημένης ἐκ πολυτίμων λίθων. Οἱ ἥλοι ἦσαν ἐξ ἀργύρου, ἡ ὄλη δὲ δαπάνη ἀνῆλθεν εἰς 100,000 φράγκων.

Τοσαύτην δ' ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν ὥστε ἀπηγορεύθη ν' ἀποθνήσκωσιν ἐρεξῆς ἐκεῖ ἐπὶ τοιούτοις ὄροις!

αἰώδους, πολλάκις δὲ ἐτενοχωρεῖτο καὶ ἐθύμωμεν μὴ δυναμένη νὰ φορέτῃ τὸ πηλίκιον καὶ τὸ πανταλόνιον ὡς ὁ ἀδελφός της καὶ νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς τὸν στρατόν. Ἀλλ' ἦτο καὶ καλλιτέχνις καὶ ἐγνώριζε τὴν ζωγραφικὴν καὶ τὴν μουσικὴν, ἔκρουε καλῶς τὸ κλειδοκύμβαλον, εἶχε δὲ καὶ φωνὴν γλυκυτάτην. Ἐὰν ἀνεδίφῃ τις τὴν μικρὰν βιβλιοθήκην της, θὰ εὕρισκεν ἐν τινι μικρῷ τετραδίῳ τεμάχια, ὅπου ἀπεικονίζοντο αἱ χαρὰ καὶ αἱ θλίψεις της, οἱ πόθοι καὶ αἱ ἐλπίδες της.

Ὁ ἀδελφός της Ἰάκωβος δὲ Βρονὰν ἠγάπα πολὺ τὴν ἀδελφὴν του, ἡ δὲ Μαργαρίτα ἐλάτρευεν ἐπίσης ἐμμανῶς τὸν ἀδελφόν της, τὸν ὠραῖον ἀξιωματικόν τῆς Ὁρλεάνης, ὡς τὸν ἀπεκάλει.

Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἔτους ὁ νόσος τῆς μονῆς ἐπεσκευάζετο, ἅπαν τὸ ἐσωτερικὸν αὐτοῦ εἶχεν ἀνασκευασθῆ, ὑπελείπετο δὲ μόνον ἡ τοποθέτησις καὶ τακτοποίησις τοῦ μουσικοῦ ὄργανου, δι' ὅπερ ἡ ἡγουμένη εἶχε μετακαλέσει ἐκ Γερμανίας νέον τινὰ καλλιτέχνην, περηνμιτμένον μουσικόν, τὸν κ. Ἐρμαν Λέιτσερ, ὅστις ἀκριβῶς εἶχεν ἔλθει εἰς τὰς διακοπὰς μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν μαθητριῶν.

Ὁ γερμανὸς οὗτος καλλιτέχνης, τριακονταετῆς τὴν ἡλικίαν ἦτο τύπος ὠραίου ἀνδρός, μὲ ἀνάστημα

1 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 1

ΑΙΑΤΙ:

Αἱ διακοπαὶ τοῦ 1869 εἶχον ἔλθει, αἱ δὲ ἐσωτερικαὶ μαθήτριά της μονῆς τῶν ἀδελφῶν τοῦ Ἁγίου Καρόλου τῆς Ὁρλεάνης περιχαρεῖς ἐπανήρχοντο εἰς τὰς οἰογενεῖας τῶν. Ἡ Μαργαρίτα δὲ Βρονὰν μόνον εἶχεν ἀπομείνει ἐκεῖ, διότι ἦτον ὄρφανή πατρός καὶ μητρός, δὲν εἶχε δὲ ἡ ἀδελφόν, ἀνθυπολοχαγόν τοῦ πεζικοῦ, ἐν Ὁρλεάνῃ ὑπηρετοῦντα. Ἡ Μαργαρίτα ἦτον ἡ ὠραιότερα κόρη τῆς μονῆς, μᾶλλον ὑψηλῆ, λεπτοφυῆς, εὐφροενῆ καὶ ἐνεργητικῆ, μὲ δύο μεγάλους συμπαθητικοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ στόμα ἐστολισμένον ὑπὸ χαρίεντος μειδιήματος. Εἶχεν ἡλικίαν δεκαεπτὰ ἐτῶν, κόμην δὲ ξαυθὴν ἐπιχαρίτως φερομένην ἐπὶ τῶν ὠμων, ἀναμνησκουσαν καθ' ὅλα καὶ καταλλήλως τὴν Μαργαρίταν τοῦ πολλοῦ Φάουτ.

Ἡ τοῦ ἰδιοσυγκρασίας ζωηροτάτης καὶ λίαν ἐνθου-

Ἐν Γερμανίᾳ ἐπωλήθη ὠραία ἀγέλης εἰς βαρυτάτην τιμὴν. Ἀλλὰ πρὸς μεγίστην ἔκπληξιν τοῦ ἀγοραστοῦ παρετηρήθη, ὅτι εἶχεν οὐραν ψευδῆ καὶ προσκεκολλημένην. Ὁ πωλητὴς διετίενετο εἰς τὸ δικαστήριον, ὅτι ἀκριβῶς οὕτω τὴν ἐπώλησεν, ὁ δὲ ἀγοραστής, ὅτι μὲ ἀληθῆ οὐραν ἐνόει τὸ κτήνος.

Τὸ δικαστήριον ἐπέβλεπε πρόστιμον εἰς ἀμφοτέρους 50 μάρκων, διότι ἀμφοτέροι εἰς τὴν ἀληθῆ ἐκτίμησιν τῆς πράξεως ἠπατήθησαν.

ΤΟΠΙΚΑ

Ὁ φίλος δικηγόρος κ. Βλα... ὑπερασπιζόμενος ἐσχάτως κιβδηλοποιόν.

— Μὰ, πῶς; σὺ, τῷ λέγει νὰ κάμῃς τοιοῦτον πρᾶγμα; δὲν ἐντρέπῃς; δὲν ἐροδῆθῃς; νὰ καταστρέψῃς οὕτω τὸ μέλλον σου;

— Ἄ, ἔτσι θὰ μὲ ὑπερασπισθῆτε κύριε δικηγόρε; τῷ ἀπαντᾷ ἐκείνος, τότε εἶμαι χαμένος;

Ὁ κ. Ἀλεξ... ζαχαροπλάστης εἶναι παντοῦ καὶ πάντοτε τὸ πνεῦμα τῆς ἀντιλογίας.

— Πῶς, τὸν ἠώτησεν ἡμέραν τινὰ εἰς πελάτης του, εἶσαι θυμωμένος μὲ τὸν Φιλίππιδην;

— Πῶς; νὰ μὴ θυμώσω, τῷ ἀπαντᾷ, τὸ ζῶον ἔχει πάν-

τοτε τὴν αὐτὴν γνώμην μὲ ἐμένα καὶ δὲν δύναται τις νὰ συζητήσῃ μὲ αὐτόν.

Ἐλεγέ τις ἐν συναναστροφῇ εἰς τὸν κ. Τσοχάν, ὅτι ὀπόταν παῖζῃ τις τὴν νύκτα, ριψοκινδυνεύει τὰ χρήματά του.

— Ἐχέτε λάθος, ἀπήντησεν ὁ κ. Καίσαρης, σὰς βεβαιῶ, ὅτι ἀπόψε ἔπαιξα ὄλην τὴν νύκτα καὶ ἐκέρδισα 100 φράγκα.

— Ποῦ ἐπαίξατε; ἐρωτᾷ ἀμέσως ὁ κ. Τσοχάς.
— Εἰς τὸν χορὸν τῆς Κυρίας Π...

Ἐν τινι συναναστροφῇ συνωμίλου περὶ πνευμάτων καὶ φαντασμάτων, ἐνώπιον τοῦ ἱατροῦ κ. Κατσαρά.

— Πιστεύετε εἰς τὰ πνεύματα; ἱατρέ μου, τὸν ἠρώτησε τότε κυρία τις.

— Ἄ, ὄχι, Κυρία μου, τῇ ἀπήντησεν οὗτος, διότι τότε θὰ μ' ἐρωτήσητε πράγματι, τὰ ὅποια δὲν ἀνάγονται εἰς τὸν κύκλον μου καὶ θὰ μ' ἐκλάβετε ὡς πνεῦμα.

Ὁ πολὺς κ. Κούπας παρατηρῶν ὠραῖον ψιττακὸν ἐν τῇ ὁδῷ Σταδίου, ἀπέναντι τῆς Βουλῆς, ἠρώτησε τὸν κύριόν του.

— Λέγουν, ὅτι οἱ παπαγάλλοι ζοῦν πολλά ἔτη. Ἦθθα νὰ ἀγοράσω ἕνα.

— Σὰς βεβαιῶ, ὅτι αὐτὸς θὰ ζῆσῃ πολλά ἔτη, τῷ ἀπαντᾷ ὁ ἔμπορος.

— Μοῦ τὸ ἐγγυᾶσαι;
— Ὅσον σὰς βλέπω, ὑπογράφω, ὅτι δὲν θὰ ἔχετε τὸ τέλος του.

— Μπρὲ καὶ σένα τὸ τέλος εἴμπορῷ ἐγὼ ἀκόμη νὰ ἴδω, ἐπεῖπεν ὁ κ. Κούπας καὶ ἔφυγεν.

Μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων Ζυ... καὶ Κα... συναντηθέντων ἐν τῇ ὁδῷ Πλούτωνος.

— Μπά, χρόνια εἶχες νὰ περάσῃς ἀπ' ἐδῶ, λέγει ὁ κ. Ζυ τῷ κ. Κα...

— Ἄπ' ἐναντίας περῶν συχὰ, τῷ ἀπαντᾷ ὁ κ. Κα...
— Ἐγὼ ὅμως καθ' ἐκάστην.

ἠράκλειον καὶ μορφήν κάπως ἱσχνήν, ἀλλὰ λάμπουσαν ὑπὸ δύο ὠραίων ὀφθαλμῶν κυανοῦ χρώματος βαθέος καὶ μεγάλου ξανθοῦ μύτικος, καὶ περιβαλλομένην ὁμοίως ὑπὸ πυκνῆς ὠραίας ξανθοτάτης κόμης.

Ἐξ ἀνάγκης διέμενε καὶ ἔτρωγεν ἐν τῇ μονῇ. Ἡ δὲ Ἀδελφὴ Φιλομένη, προκεχωρηκυῖας σχεδὸν ἡλικίας, ἱσχνὴ καὶ ὑψηλοῦ ἀναστήματος, ἀλλ' εὐφροστάτη καὶ παμπόνηρος, εἶχεν ἐπιφορτισθῆ, κατὰ τὰ ἐπικρατοῦντα ἐν τοιαύταις μοναῖς ἔθιμα, νὰ ἐπιτηρῇ καὶ περιποιῆται τὸν ξένον. Ἐπειδὴ δὲ, δὲν ἠδύνατο νὰ συντρώγῃ μετὰ τῶν μοναχῶν, τῷ παρετίθετο τὸ φαγητόν του εἰς τὸ ἐστιατόριον τῶν μαθητριῶν, ὅπου ἡ δεσποινὴς δὲ Βρονὰν ἤσθιεν ἐπίσης. — Shocking!

Οὐδὲν τὸ παράδοξον! ἀλλ' οὐδὲν καὶ τὸ φυσικώτερον! Συνέτρωγον! — Καὶ μήπως θὰ τὴν ἔτρωγεν καὶ αὐτὴν; — Ποῦτως, μολοῦντι τῷ παρετίθετο εἰς τὴν τράπεζάν του! Πόσον ἀπλᾶ καὶ ἀνύποπτα πράγματα ἔγχοι συνεπέας σοβαρὰς καὶ γεννῶτι παράδοξα πράγματα! Ἡ ἀδελφὴ Φιλομένη, ἐντελῶς ἀνύποπος καὶ ἀσφαλῆς ἐν τῇ κρίσει της, ὑπηρετεῖ ἀμφοτέρους τοὺς ἀδελφούς, ὡς ἀδελφὴ ταυτοχρόνως πολλὰκις καὶ κάποτε ἰδιαιτέρως κατὰ τὰς περιπτώ-

σεις προτέχουτα καὶ μηδὲλως φοβουμένη, διότι πάντοτε παρευριστικομένη πληθίον ἐλάμβανε μέρος εἰς τὰς ὄλως ἀθῶας ὁμιλίαις των, μὴ μαντεύουσα ἡ δυστυχῆς τί οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ αἱ καρδίαι ἐνδομύχως διαλογίζονται καὶ ἐνεργοῦσιν.

Κατ' ἀρχὰς μεγάλη ψυχρότης, παγετώδης ἀτμόσφαιρα ἐπεκράτει καὶ ἐκυκλοφόρει εἰς τὴν εὐρείαν ἐκείνην μοναστηριακὴν αἴθουσαν τοῦ ἐστιατορίου τοῦ Ἁγίου Καρόλου τῆς Ὁρλεάνης. Βαθμηδὸν ὄμως καὶ κατ' ὀλίγον τὸ πνεῦμα τῆς εὐθυμίας ὑπόουλως ἐισεχώρει ἐκεῖ καὶ ἡ ἀγαθὴ διάθεσις καὶ καρδία τῆς καλῆς μοναχῆς ἤρξατο νὰ ἐκδηλωθῆται.

Πρώτη διαρρηγνύουσα τὸν μετολαβούντα μεταξὺ τοῦ καλλιτέχου καὶ τῆς νέας μαθητριάς πάγον, ἡ ἀγαθὴ ἀδελφὴ ἤρξατο νὰ τοῖς διηγείται ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ἀθῶα καὶ ἠθικὰ παραδείγματα, τὰ ὅποια μαλακῶνουσι μὲν τὴν καρδίαν, ἀλλὰ ἐξαιροῦσι τὸ πνεῦμα, χωρὶς νὰ τὸ ἐνοῶσιν. Μετὰ δύο ἡμέρας οἱ τρεῖς οὗτοι συνδαιτημόνες συνωμίλου καὶ ἐγγέλων ὡς παλαιὸι φίλοι, τὴν δὲ πανετώδη ἐκείνην τῶν πρώτων ἡμερῶν σιωπηλὴν ἀτμόσφαιρα διεδέχθη ἐντελῶς θερμοτάτη καὶ εὐθυμοτάτη αὔρα γλυκυτάτου καὶ τερπνοτάτου ζεφύρου. Μικρὸν δὲ κατὰ μικρὸν ἡ σχέσις αὐτῶν καθίστατο στενωτέρα καὶ ἡ μὲν Μαργαρίτα εὐ-

— Τότε εις τὸ ἐπαινιδεῖν.
 — Au revoir, φλε μου.
 Τὴν ἐπαύριον συνηντήθησαν ἀπροδοκῆτως ἐν τῇ ὁδῷ Περσεφόνης, ἣν ἐκάτερος ἔλαβε διὰ τὴν ἀποφυγὴν τὴν συνάντησιν.
 — Εἰς τὸ ἐπαινιδεῖν λέγει ὁ εἷς.
 — Au revoir, ἀπαντᾷ ὁ ἄλλος.

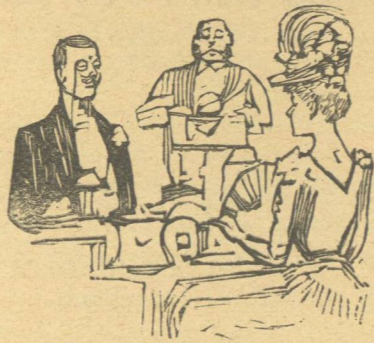
Ἐν τῷ καταστήματι τοῦ κ. Λαδάρβερα εἰς κύριος ἐκλέγει δίοπτρα τοῦ θεάτρου διὰ τὴν παράστασιν τῆς κωμῆς Δουζε.
 — Θέλω νὰ ἔχουν δύναμιν μεγάλην, ἰσχυράν, διειδυτικὴν, τῶν ἀκρίνων Ραϊνγκεν, λέγει ὁ ἀγοραστὴς κ. Νά... νὰ διακρίνω ἔσθαι τῶν φορεμάτων· τὰ μέλη.. τὸν βίμβικκ..
 — Ἄ, μάλιτκ, ἐνόησκ, ἀπαντᾷ ἀμέσως ὁ ὀπτικὸς, ἰδοῦ, μὲ αὐτὰ δύνασθε νὰ διακρίνητε ὄχι μόνον τὸν βίμβικκ, τὰ μέλη καὶ τὴν μέταξιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ψευδεῖς ὀδόντας, τὴν πρόσθετον κόμην καὶ τὸν στόμαχον, ἂν εἶναι κενός ἢ ὄχι.

Ὁ κ. Γε... ὑπουργικὸς γραμματεὺς, ἔλαβεν ἔσχατος τὸ παράτημον τοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτήρος καὶ ἐντέλλει ἀμέσως τῇ συζύγῳ του νὰ θέσῃ ταινίας εἰς τὸ ἐπανωφόριόν του εἰς τὴν ρεδεγκόταν του καὶ εἰς τὸ γιλέκον του.
 — Εἶσαι γελοῖος, τῷ ἀπαντᾷ αὐτὴ, μίαν ταινίαν τὸ ἐνωῶ, εἰς τὴν ρεδεγκόταν σου, ἀλλὰ τρεῖς! τί χρειάζονται! εἰς τὸ ἐπανωφόριον μάλιστα καὶ εἰς τὸ γιλέκον; μῆπως θέλεις καὶ εἰς τὸ πανταλόνι; χᾶ, χᾶ...
 — Εἶσαι ἀνόητη, τῷ ἀπαντᾷ ἐκεῖνος, ἐν θυμῷ. Ἡ ταινία τοῦ ἐπανωφορίου εἶναι διὰ τὴν ὁδὸν καὶ τὸν περίπατον. Τῆς ρεδεγκότας εἶναι διὰ τὰς ἐπισκέψεις καὶ τοῦ γιλέκου εἶναι διὰ τὸ σπῆτι. Νενόηκας;

— Διατί ὁ κωπὸς εἶναι προτιμώτερος τοῦ βιωβῶ;
 — Διότι ὠφελεῖται ἐκ τῶν ἀνοησῶν καὶ ἐνοχλήσεων, ἂ; δὲν ἀκούει.

Η ΝΤΟΥΖΕ ΚΑΙ Ο ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ

Λέγεται, ὅτι καὶ αἱ διάσημοι ὑποκρίτριαι φέρονται πολὺ σκληρῶς καὶ ἰδιοτρόπως πρὸς τοὺς πλούσιους καὶ τιτλούχους. Οὕτως ἐλέχθη, ὅτι ἡ Δουζε πολλοὺς τοιοῦτους δὲν ἐδέχθη, εἴτε κατ' οἶκον, εἴτε εἰς τὸ δρᾶτον δωμάτιον τῶν παρασκηρίων, καὶ ἄλλους ἀτίπεμψεν εὐγενῶς, ἄλλους ἀνέβαλε νὰ δεχθῆ καὶ ἄλλους ἠνάγκασε νὰ περιμείνουν. Συνέβη δὲ καὶ ἡ ἐξῆς σκηνή, μετὰ τινος τούτων, ἐπισκεφθέντος αὐτὴν πρὸ τῆς διὰ τὸ θέατρον μεταβάσεώς της.

- Παίρνετε ἓνα τέ, ἐξοχώτατε;
- Δὲν τὸ συνειθίζω, Μίς, πρὸ τοῦ γέφυματος.
- Ἐγὼ τὸ λαμβάνω πρὸ τῆς παραστάσεως.
- Καὶ ἐτοιμάζεσθε ἤδη διὰ τὸ θέατρον;
- Ὅχι, διὰ τὴν παράστασιν, σᾶς εἶπον.
- Ἄ, καί, θὰ παραστήσητε, καί... τραγικὸν μέρος πάντοτε, μίς.
- Ἦδη, ἔχω, κωμικόν, ἐξοχώτατε.
- Πῶς; ἢ ἀλλάξατε ρόλον, Κυρία;
- Ὅσάκις μὲ βοηθοῦν; διατί Κύριε, ἤδη...
- Σᾶς ἐνόησα, ἡ συναναστροφὴ μετὰ διπλωματῶν, σᾶς..... Ἐγινάτε.
- Χαίρετε.

ρισκε τὸν κ. Λεῖδερ πολὺ καλόν, οὗτος δὲ τὴν Μαργαρίταν πολὺ εὐχάριστον, καὶ ἠρέσκοντο φαίνεται νὰ εἰσθῆ; βαθμηδὸν βαθύτερον ἐν τῇ ὥραϊα ἐκείνῃ παρθενικῇ καρδίᾳ, ἧς ἡ παιδικὴ χάρις τὸν ἠγαθήσει καὶ πλέον ἢ ἅπαξ ἐν ταῖς ὁνειροῖς του ἢ εἰκὼν τῆς νέας κόρης ἐνεπλέκετο ἐν ταῖς σχεδίαις του.

Ἄφ' ἐτέρου ὅμως ἡ δεσποινὴς δὲ Βρονάκ ἠύλογε τὸν Θεόν, ἀποστειλάντα αὐτῇ τοσοῦτον εὐχάριστον σύντροπον. Ἠρέσκοντο εἰς τὴν συναναστροφὴν τοιαύτης φύσεως καλλιτέχνου, μὲ τόσας εὐγενεῖς ἐμπνεύσεις, τόση ἀπλότητα ἐκφράσεως καὶ τόσας θαυμάσιαις χάριτας. Τῷ εἶχε διηγῆσθαι, ὅτι μόνον εἶνα ἀδελφὸν εἶχεν, ὅτι ὁ πατήρ της, συναγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ, εἶχε ἀποθάνει ὀλίγον χρόνον μετὰ τὸν θάνατον τῆς μητρός της καὶ ὅτι ἐκτοσε διέμενον ἐν τῇ μοῆ. Ὁ Ἐρμαν τῇ διηγῆθη ἐπίσης, ὅτι καὶ αὐτὸς ἦτο ὀρφανός, ὅτι οὐδέποτε εἶχε γνωρίσει τὴν μητέρα του, καὶ ὅτι ὁ πατήρ του, ὑπηρετῶν γερμανόν τινα πρίγκιπα εἶχεν ἀποθάνει πρὸ ἐνὸς ἔτους μὲν κατ' ὅπιν μικρᾶς σοβαρᾶς ἀθηνείας. Αἱ ἀμοιβαῖαι αὗται ἀτυχίαι συεκίνησαν ἀμφοτέρους βελτίως καὶ ἐγένοντο ἀφορμὴ ἀοράτου δεσμοῦ συγγενείας μεταξὺ τῶν δύο τούτων νέων καρδιῶν.

Ἦδη ἡ Μαργαρίτα δε Βρονάκ μετὰ ζήλου καὶ θερμῆς ἐντελῶς ἀφοσιωμένη καὶ ἀπηγορευμένη ἀντέγραφε τῇ ἀδείᾳ τῆς ἡγουμένης της Μητρός Ἄγ, γέλου τὰς τοιχογραφίας τοῦ ναοῦ καὶ ἐραίνετο καταγινόμενη μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος ἄλλ' ἐὰν ἠδύνατό τις νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὸ βῆθος τῆς καρδίας της, θὰ παρετήρει οὐχὶ μετὰ κόπου, ὅτι οὐχὶ τότε αἱ τοιχογραφίαι τῆς ἐνδιέφερον, ὅσον ἄλλο τι μυτηριῶδες, διότι φυσικῶς ἡ νέα αὕτη οὐδένα πῆθον εἶχε νὰ καταγίνεσθαι εἰς ξένα τῆς ἡλικίας της καὶ ἀλλότρια τοῦ προορισμοῦ της ἀντικείμενα. Ἐν τούτοις καὶ ἡ ἰδία δὲν εἶχεν ἐτι ἀναζητῆται ἐν ἑαυτῇ τὸ διατί τοῦ τόσον θερμοῦ πρὸς τὴν ἐργασίαν ταύτην ζήλου της. Εἰς τὸ ὑπερῶον τὸν ἀντικείμενον ὁ Ἐρμαν Λεῖδερ κατεγίνετο εἰς τὴν τακτοποίησιν τοῦ ὄργανου τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐμελέτα τὰ πλῆκτρα, τὰς χορδὰς καὶ τὰ ἐξαρτήματά του, οὐχὶ μὲ ὀλιγώτερον ἴσως ἐκείνης ἐνδιαφέρον. Ἐνίοτε δὲ ἐν τῷ μέτῳ τῆς ἐργασίας διεσκόπετο, ἀνεξαρτήτως τῆς θελήσεως του καὶ ἀποτεινόμενος ἐκεῖθεν πρὸς τὴν ἐργαζομένην ἐν τῷ ναῷ νέαν καὶ κάποτε μετ' ἀνατιναγμοῦ: «Μετὰ πότου ζήλου, δεσποινίς, ἐργάζεσθε», τῇ ἔλεγεν. Αὕτη δὲ ἀνεγείρουσα τὴν κε-

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΡΕΚΛΑΜΑ

Ἐπίδοξος εἰσοδος ἐν Ἀθήναις τῆς διασημοῦ κ. Ἐλεωνόρας Δουζε μετὰ τῶν δορυφόρων της, ὡς ἤλθε καὶ ἀπήλθεν.

ΜΙΚΡΑ ΑΣΤΕΙΑ

Ὁ Νίκος τῷ Νίκῳ:
 — Δὲν ντρέπεσαι, κ' ὑμένε, νὰ θέτῃς τὰ δάκτυλά σου εἰς τὴν μύτην σου;
 — Καὶ ποῦ θέλεις νὰ τὰ θέτω, ὅταν μὲ γαργαλίζῃ;

— Ἐπαρχιώτης εἰσερχόμενος εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ξενοδοχεῖον τοῦ «Ἀστεως».
 — Εἶναι ξενοδοχεῖον; ἐρωτᾷ τὸν σερβιτόρον.
 — Μάλιστα, τὸ «Ἄστυ», τί θὰ πάρετε;
 — Ὅ, τι ἀστεῖον ἔχετε.

— Μὰ πῶς; ἔλεγεν ἡ Ἑλένη τῷ Πέτρῳ, χθὲς ἀκόμη δὲν ἔλεγες τῇ Σοφίᾳ, ὅτι εἶναι ἡ ὠραιότερη τῶν γυναικῶν;
 — Βεβαίως, ἐνῶ σήμερον λέγω, ὅτι εἶσαι σύ, ἀγαπητὴ μου.

φαλὴν καὶ μειδιῶσα — Ἄ, καί, τῷ ἀπῆντα, ἀμέσως, ὅπως καὶ σεις.

Πρῶταν τινα, εἰσερχομένη ἐν τῷ ναῷ, ὅπως ἐργαζομένη κατὰ τὸ σύνηθες, ἤκουσε τὸν Λεῖδερ τριηλῶς ψάλλοντα, συνοδευόμενον καὶ ὑπὸ τοῦ ὄργανου. «Ὡ πόσον εὐθυμος εἶνε, εἶπε καθ' ἑαυτὴν καὶ τί ὠραία ὅπου ψάλλει.» Εἶτα δὲ διελογίσθη: «Περ' ἐργον ψάλλει αὐτὸ ὅπου γνωρίζω καὶ ἐγὼ καὶ ἀμέσως κρυβεῖ α ὀπιθεν ἐνὸς στόλου, σιγαλῶς ἤρξατο συνοδεύουσα τὸ ἄσμα.

Ὁ Ἐρμαν ἐκπλαγείς, ἔπαυεν ἀμέσως καὶ ἀνήσασε τὸ ὄργανον ἐπροχώρησε πρὸς τὸν ἐξώστην νὰ ἴδῃ τίς τὸν συνοδεύει; ἢ δε Μαργαρίτα ἐμπειρμένως ἔμυεν ἐκεῖθεν, ὅτε ἐν τῇ σπουδῇ της ὀλισθίσασα, ἔπεσεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

— Ἄ, σὺ εἶσαι, ἀνεγώγησεν ὁ Ἐρμαν καὶ τρέξας ἔσπευτε παρ' αὐτῇ.

Ἡ νεᾶνις καταπόρρωτος ἐκ τῆς αἰδοῦς, ἠγέρθη ἀμέσως, ἀλλ' ἔσταμάτησε πρὸ αὐτοῦ.

— Ἐκτύπησας; τῇ λέγει.

— Ἄ, ὄχι, δὲν εἶνε τίποτε, τῷ ἀπαιτᾷ καὶ ταπεινώματα τὴν κεφαλὴν, ἐμειδία.

— Ἄ, λοιπὸν, σὺ ἐψάλλες τόσον ὠραία, ὑπέλαβεν ὁ Ἐρμαν. Ἀλλὰ ἔχεις πολὺ καλὴν καὶ κα-

νονικὴν φωνήν, καὶ ἄμα ἐτοιμῶς τὸ ὄργανον, θὰ μοῦ κᾶμης τὴν χεῖριν νὰ ψάλλωμεν μαζὺ τεμ' ἑαυτῶν... ἰδοῦ τὴν ἡμέραν τῆς Ἰταπαντῆς, Μαργαρίτα. Θὰ σὲ συνοδεύω, θέλεις; καὶ ὁ παρακαλῶ μάλιστα τὴν Ἠγουμένην διὰ τοῦτο.

Ἡ Μαργαρίτα ἐπὶ μᾶλλον συττελλομένη ἀπὸ τὸ εὐγενὲς ὕψος καὶ τὰς παρακλήσεις τοῦ Ἐρμαν, ἐψιθύριεν ὅλως συγκεκριμένη.

— Ἀλλὰ, δὲν γνωρίζω ἐγὼ νὰ ψάλλω!

Ὁ Ἐρμαν τὴν εὔρε τότε τοσοῦτον συμπαθῆ καὶ ὠραίαν, ὅτε ὀλίγοι ἔλειψε νὰ ἐκφράσῃ τὸ φλέγον τὴν καρδίαν του πῆθος, ἀλλ' ἐκρατήθη. Ἡ δὲ Μαργαρίτα ἐντελῶς ἐν συγχύσει διατελοῦσα, ἀκτανόητόν τι ἀλοήμη κατεῖχε τὴν διάνοιάν της καὶ συνίμα ὑπερβολικῆς τῆς χαρᾶς ἐπλημμύρει τὴν καρδίαν της. Ἡ στικμὴ αὕτη ἠτοκρημιωτάτη καὶ ἱερὰ δι' ἀμφοτέρους.

Ὡμίλουν αἱ διάνοιαι των καὶ συνενοῦντο αἱ καρδίαι των, χωρὶς τὰ χεῖλη των νὰ δύνανται νὰ ἐκφράσωσι τι καὶ τὰ ὦτα των ν' ἀκούσωσιν. Ἐπὶ τινος δὲ στιγμῆς ἀπόλυτος μεταξὺ ἀμφοτέρων σιωπὴ ἐπεκράτει.

Ἀλλ' αἰφνης θόρυβος τις ἠκούσθη ἔξωθεν τῆς θύρας καὶ ἀμέσως χωρὶς νὰ χάσῃ καὶ κάρων. ὁ μὲν νέος διὰ ταχυτάτων βημάτων εὐρέθη εἰς τὸ ὑπερῶον, ἡ δὲ Μαργαρίτα εἰς τὸν ἕκτον ἔταξεν. Ὁ νεὸς δὲ εἰσῆλθεν

— Μὰ δὲν θ' ἀλλάξις καὶ σύ, ἔλεγε προχθὲς ψηφοφόρος πρὸς ὑποψήφιον.

— Βεβαίως, εἰς τὸ ἐξῆς θὰ φέρω τὴν καθαρωτέραν ἐνδυμασίαν μου.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΡΕΚΛΑΜΑΣ

Τοῦ κ. Ζίγουρα ἀναγινώσκοντος τὸ πρόγραμμα τῆς πρώτης παραστάσεως τῆς Δοῦζε :

— Αἶ, μήπως ἐτοιμάζεσαι νὰ πᾶς καὶ σύ; Τῷ λέγει φίλος του διερχόμενος.

— Ἡ κατασιχογραφία καὶ ἡ λογιμογραφία μου δὲν ἐπιτρέπουν τοιαῦτα ἐξοδα, ἀπαρτῶ στωϊκώτατα ὁ κ. Ζίγουρας.

— Ἄμ τότε τί διαβάσεις ἐκεῖ;

— Αἶ, ἀπλῶς, νὰ ἰδῶ μήπως ἔχει λάθος εἰς τὸ ἄθροισμα τῶν εἰσπράξεων.

Μεταῦ δύο ἀπλοϊκῶν :

— Εἶδες σύ τὴν Δοῦζε;

— Πῶς, τὴν εἶδα, ἀλλὰ δὲν ἐνόησα τίποτε ἀπὸ... Ἰταλικά.

— Ὅχι, ἀδελφέ, τὴν παράστασιν, ἀλλὰ τὴν γυναῖκα, τὴν Ντοῦζε;

— Αἶ, καὶ μὲ τοῦτο; γυναῖκας κάθε μέρα δὲν βμέπεις, καὶ καλεῖται;

ἡ ἡγουμένητα ἐν ὅλῃ τῇ λαμπρότητι τῆς μεγαλοπρεπείας καὶ ἐπιτηδότητός της, εὔρε τὰ πάντα ἐν τάξει καὶ ἄκρον μειδίαμα ὑπάτης γαλήνης ἔλαμψεν εἰς τὸ λευκὸν μαρμάρινον πρόσωπόν της. Ἡ τάλας ἔσχεν ὑποψίας καὶ ἐροβήθη μήπως... ἡ κόρη ἐκείνη μετὰ τοῦ νέου ἐκείνου ἔλθωσιν εἰς πειραζμόν καὶ... γείνωσιν ὄργανα τοῦ Σατανᾶ... Εὐτυχῶς διὰ τὴν ἡσυχίαν καὶ μακαριότητά της, ἡ ἀδελφὴ Φιλομένη τὴν εἶχεν διαβεβαιώσῃ περὶ τῆς ἐπικρατούσης παινταχοῦ καὶ πάντοτε τάξως, χωρὶς βεβαίως νὰ τῇ ἀναφέρῃ, ὅτι ἔτρωγον εἰς τὸ αὐτὸ ἐστιατόριον καὶ ἐνόησε καὶ εἰς τὴν αὐτὴν τράπεζαν. Ἀλλ' ἤδη ἡ αὐτὴ καὶ τοῦ καθήκοντος ἡγουμένητα εἶχε βεβαιωθῆ καὶ ὀρθολογικῶς καὶ εἶχε παρατηρήσῃ τὰ πάντα ἐν τάξει, τὸ δὲ γαληνιαῖον ἐκεῖνο μειδίαμα τῆς ἦτον ἡ ἐπιτροχάρις τῆς ἀτραλείας της.

Ἡ ἡγουμένητα ἀπέτεινε τότε κολακειακὰς τινας λέξεις τῇ Μαργαρίτῃ καὶ ἠσπάρθη αὐτὴν εἰς τὸ μέτωπον, διὰ τὸν περὶ τὰ θρησκευτικὰ ζῆλον της καὶ τὴν πρωτοπικὴν ἐργασίαν της εἰς τὸν ναόν, εἶτα δὲ ἀνελησθῆ εἰς τὸ ὑπερῶν καὶ ἐξελέγξατο τὴν ἐργασίαν τοῦ καλλιτέχνου, ἠὲ χαρίτηται αὐτὸν διὰ τὴν πρόδοτον τῆς ἐπισκευῆς καὶ ἀπῆλθεν διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ μεγαλοπρεποῦς ἡγουμενικοῦ

Μεταῦ δύο φίλων σκεπτικιστῶν :

— Δὲν κατορθώσαμεν τέλος νὰ ἰδῶμεν καὶ ἡμεῖς αὐτὴν τὴν Ἐλεονώραν!

— Οὐ παντὸς πλεῖν εἰς Κέριρθον.

ΕΥΦΥΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

Ἐλεγέ τις πρὸς ἄγαμον κύριον :

— Εἶναι ἐξευτελιστικὸν νὰ ὀδηγῆται εἰς ἀνήρ εἰς τὴν ἀστυνομίαν ὑπὸ γυναικός.

— Εἶναι πάντοτε ἐντιμώτερον, τοῦτο, ἀπῆντησεν οὗτος, ἢ γυνὴ νὰ ὀδηγῆται ὑπὸ ἀνδρός.

— Προτιμᾶς γυναικὰ παίζουσαν βιολίον ἢ γυναικὰ παίζουσαν κλειδοκύμβαλον; ἠρώτητέ τις τὸν φίλον του.

— Ἀμετακλήτως γυναικὰ πκίζουσαν βιολίον, ἀπῆντησεν οὗτος.

— Διατί;

— Διότι, εἶναι εὐκόλον νὰ πετάξῃς ἐν βιολίον ἀπὸ τὸ πκράθυρον, ἐν ἀνάγκῃ, ἀλλὰ ἐν κλειδοκύμβαλον, εἶναι δύσκολον.

βαδίσματός της εἰς τὰ ἴδια.

Οἱ δύο νέοι ἐν τούτοις ἀρκεθόντες μόνον νὰ παρατηρήσωσιν ἑαυτοὺς μακρόθεν διὰ τῶν ὀρθολογικῶν μετὰ συμπληγικοῦ μειδίαματος, μετὰ τὴν ἀπέλευσιν τῆς ἡγουμένητας, ἐξηκολούθησαν τὴν ἐργασίαν των, περιτριζόμενοι μόνον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ βλέπωσιν οὕτως ἀλλήλους.

* *

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, ὁ ἀδελφὸς τῆς Μαργαρίτας, Ἰάκωβος δε Βροῖαν ἤρχετο συχνάκις νὰ βλέπῃ τὴν ἀδελφὴν του, ἥτις πολλάκις τῷ ὁμιλεῖ περὶ τοῦ κ. Λείδερ, παραλείπουσα ὁμῶς φυσικῶς καὶ νὰ τῷ ἀναφέρῃ λεπτομερέως τινὰ, εἰς ὅσον ἀνωτέρω ἀνεφέραμεν. Ὁ δὲ καλὸς ἀδελφὸς ἐζήτησεν, τῇ συττάσει τῆς ἀδελφῆς του νὰ γνωρίσῃ τὸν νέον καλλιτέχνην, ὅπερ καὶ καὶ ὠρθωσεν αὐτὴ, ἐκ τῆς πρώτης δ' αὐτῶν συναντήσεως συνεπάθησαν ἀλλήλους ἀμοιβαίως, διότι ἀμρότεροι ἢ ἀν ὁμολογουμένως εὐγενεῖς καὶ ἀγαθαὶ γειαιόψυχοι καρδίαι.

Ἐκτοτε ὁ Ἰάκωβος μετέβαινε παρὰ τῷ Ἐρμαν, ἐσάκις ἤρχετο νὰ ἰδῇ τὴν ἀδελφὴν του Μαργαρίταν.

* *

Κάποιος πρὸς λοιμοκοντόρον :

— Μπά, καπνίζεις χονδρὰ τσιγάρα, βλέπω, τὰς καθημερινὰς. Τότε τὰς Κυριακὰς, τί θὰ ἔχῃς;

— Τότε τὰ μαζεύω καὶ τὰ φτιάνω.

Νεωστὶ κόρη ὑπανδρευθεῖσα ἀξιοματικὸν πρὸς φίλην της :

— Ἀγαπητὴ μου, εἶναι ὁ ὠρσιότερος ἀξιοματικὸς τοῦ τάγματός.

— Μπά καὶ πῶς τὸ γνωρίζεις;

— Μοὶ τὸ εἶπεν αὐτός.

Μεταξὺ ὀρειλέτου καὶ δανειστοῦ :

Ὁ ὀφειλέτης. Τί, θὰ ἐξέλθετε, ἦλθον νά...

Ὁ δανειστής. Ναί, ἔχω ἐπείγουςαν ὑπόθεσιν...

Ὁ ὀφειλέτης. ἦλθον διὰ τὸ χρέος...

Ὁ δανειστής. Ἄ, τότε, κηθήσατε...

Ὁ ὀφειλέτης. Ναί, ἤθελα νὰ σὰς ζητήσω παράτασιν...

Ὁ δανειστής. Ἄ, ναί, ἀδύνατον, νὰ μείνω, εἶμαι βιαστικὸς τῶρα...

Ὁ ὀφειλέτης. Ναί, καὶ συνίντησα ἔνα φίλον μου καθ' ὁδόν, ὅστις μοὶ ἐδάνεισε...

Ὁ δανειστής. Ἄ, ναί, μὴ βιάζεσθε, κηθήσατε λοιπόν, καί...

Ὁ ὀφειλέτης. Ναί, καὶ ἐπειδὴ, θὰ κάμω μικρὸν ταξίδιον θὰ σὰς...

Ὁ δανειστής. Ἄ, ναί, πρέπει ἀμέσως νὰ φύγω, εἶμαι τόσο βιαστικὸς καί... (ἐξέρχεται).

Ὁ ὀφειλέτης. Ναί, θὰ ἐπκνέλω, λοιπόν...

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἔφθατε καὶ ἡ ἡμέρα τῆς Ὑπαπαντῆς, ὅτε τὸ ὄργανον εἶχε τακτοποιηθῆ, καὶ ἡ Μαργαρίτα ὤφειλε μετὰ τοῦ Ἐρμαν νὰ ψάλλῃ, συνοδευόμενοι ὑπὸ τῶν ὀργάνων, τῇ ἀδείᾳ τῆς προεστῶτης. Ἀμρότεροι οἱ νέοι μετὰ συγκινήσεως εἶδον τὴν ἡμέραν ταύτην ἐρχομένην, διότι αὐτὴ ἔμελλε νὰ ἦναι ἡμέρα διπλῶν ἀναμνήσεων, ἡμέρα τελετῆς καὶ συμπράξεως καὶ ἡμέρα συγκινήσεων καὶ ἀποχωρισμοῦ, ἥτοι περιττάτως τρυφερᾶς διὰ νέους ἀγαπωμένους. Ἡ ἑορτὴ ὑπῆρξε μεγαλοπρεπῆς, τὸ ὄργανον ἤρξατο διαχέον ἀνά τὸν ναὸν τοὺς σοβαροὺς καὶ βαθεῖς αὐτοῦ ἤχους καὶ εἶτα βαθμηδὸν ἐταπεινώσε καὶ κατεπράυνεν αὐτούς, ὅτε ἡ Μαργαρίτα ἤρξατο νὰ ψάλλῃ... Καὶ ἔψαλλεν ἐπιχαρίτως διὰ τὸν Θεόν, ἔψαλλε δὲ καὶ διὰ τὸν Ἐρμαν τὸ δὲ ὄργανον τῇ ἀπῆντα, ἀνταποδίδον τῆς ψυχῆς τοῦ κρούοντος τὰ αἰσθημάτα. Πᾶσαι αἱ ἀδελφαὶ ἐκ συγκινήσεως ἐκλαίον, ὁ δὲ ἀδελφὸς τῆς Μαργαρίτας, παρευριστόμενος ὁμοίως κατὰ τὴν τελετὴν, δὲν ἠδυνήθη ν' ἀποκρύψῃ τὴν συγκίνησιν καὶ τὴν πρὸς τὴν ἀδελφὴν του τρυφερὰν ἀγάπην.

(Ἐπεται τὸ τέλος)

Εἷς ἰατρὸς ἔρχεται νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν πάσχουσαν πελάτιδα του καὶ τὴν βλέπει ἀπροδοκῆτως ἐπὶ ποδός :

— Πῶς; ἐγίνατε μόνη τόσον ταχέως ταλά; ἐρωτᾷ μετ' ἐκπλήξεως αὐτὴν.

— Ἄ, δὲν εἰξέυρετε, ἤρξω ἰθὺν χθὲς τὸ ἔσπέρας, τῷ ἀπαντᾷ ἡ μήτηρ της.

ΔΟΥΖΕ ΚΑΙ ΣΤΗΝΗ

Δύο ἑξοχοὶ καλλιτέχνιδες

Ἡ Κυρία Κλάρα Στήνη, ἡ γνωστὴ μυροπώλης καὶ καταστηματάρχης τῆς ὁδοῦ Ἐρμου καὶ κομμωτῆς ἐξοχωτάτων κεφαλῶν τῆς πόλεως μας ὑπῆρξεν ἐν ταύτῳ κατὰ τὸ διάστημα τῆς διαμονῆς τῆς κ. Δοῦζε ἐνταῦθα, ἡ καθημερινὴ αὐτῆς καλλωπιστρία καὶ εὐνοουμένη, καὶ ἡ μόνη ἥτις κατῆναζε τὰς νευρικὰς αὐτῆς ταραχὰς καὶ παραισθήσεις, αἰτινες, ὡς γνωστὸν, καταλαμβάνουσι ταύτην εἰς πᾶσαν παράστασιν, διότι λέγεται συμπάσχει καὶ συμπονεῖ τοσοῦτον φυσικῶς ἢ ἑξοχος δραματοποιός, ὡς νὰ συμμετάσχη προσωπικῶς καὶ οὐσιαστικῶς εἰς τὰς δραματικὰς σκηνὰς τοῦ ὑποκρινομένου προσώπου. Ἡ Κυρία Κλάρα Στήνη, ὡς φαίνεται, κατέχει διπλοῦν ἴδιαντον.

— Bon jour, Madame, τῇ ἔλεγεν ἡ Κυρία Κλάρα, εἰσερχομένην, vous êtes bien aujourd'hui? comment avez-vous passé la nuit depuis hier?

— Oh, j' ai beaucoup souffert, Madame, τῇ ἀπῆντα ἡ Κυρία Δοῦζε, Mes nerfs tremblent encore comme une corde de violon.

— Oh, c' est très fâcheux, Madame, mais j' espère que ça passera vite. Ce n' est rien, ça me semble. Un peu de tranquillité, de soulagement... τῇ ἐπέλεγεν, μετὰ τοῦ γνωστοῦ χαριστάτου καὶ γλυκυτάτου ὕφους της ἡ Κυρία Κλάρα καὶ ἡ Κυρία Δοῦζε κάπως εὐχαριστομένη καὶ πραῦνομένη ἐκ τοῦ τρόπου καὶ τῆς συναναστροφῆς της.

— Allons, en avant, soulagez-moi, Madame, προσέθετεν ἡ διάσημος γυνὴ καὶ παραδίδουσα τὴν κεφαλὴν τῇ ἐξόχῳ κομμωτρίᾳ καὶ πραῦντρίᾳ, ἀπελάμβανεν ἀνεπίστως τῶν σπανίων χαρισμάτων αὐτῆς.

Ἐνῶ δὲ ἡ κυρία Στήνη τῇ ἐκαλλώπιζε καὶ διπυθέτει τὴν κόμην διὰ τῶν χειρῶν, ταῦτο

χρόνος διὰ τῶν χειλέων καὶ τῆς καρδίας τῆς τῆ ἐπέχεε βάλσαμον ἀνακουφίσεως καὶ τέρψης, κατορθοῦσα οὕτω ἢ μία ἐξοχος καλλιτέχνης νὰ κατευνάζῃ τὰ νεῦρα τῆς ἐτέρας διαδήμου καλλιτέχνης.

— Ah, vous m'avez rendu un grand service, Madame, aujourd'hui, vous m'avez parfaitement soulagé, ἔλεγεν ἡ Κυρία Δοῦζε τῆ κυρία Στήνῃ. Ἐγειρομένη δὲ εἶτα καὶ παρατηροῦσα ἐν τῷ κατόπτρῳ, προσέθετεν:

— Admirablement, vous êtes superbe, madame, suis parfaitement soulagée καὶ τὴν παρεκάλεε, ἵνα ἐκάστην πρωΐαν καὶ ἑσπέρας ἐρχεται παρ' ἐαυτῆς καὶ τὴν θεραπεύει.

Ἡ κυρία Κλάρα Στήνῃ ὑπῆρξεν οὕτως ἢ μόνη παρήγορος καὶ λάτρης τῆς ἐξόχου ἠθοποιοῦ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς τῆς. Θεραπεύουσα καὶ τακτοποιοῦσα τὴν τε κόμην αὐτῆς καὶ τὴν νευρικὴν κατάστασιν. Τοσοῦτον δὲ νύχαριστήθη ἐκ τῆς ἐκτουλεύσεως καὶ τῆς καλῆς αὐτῆς συμπεριφορᾶς, ὥστε ἀναχωροῦσα, τῆ εἶπεν:

— Vous êtes une superbe artiste, Madame, et je vous felicite de vos admirables talents

Ἡχώ.

ΠΑΙΔΙΚΑ

Ὁ υἱός. Διατί πάτερ, εἶσαι φαλακρός καὶ ἡ μήτηρ ἔχει τόσον πολλὰ μαλιά ;

Ὁ πατήρ. Ἄχ, τέκνον, θαύμασον λοιπὸν τὴν θεϊάν πρόνοιαν, ἥτις ἀκριβῶς ἀφαιρεῖ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, καθ' ἣν ἐποχὴν θὰ τὰς ἐξερίζωνον μόνος, ἐξ ἀπελπισίας, ἀναλογιζόμενος τὰς ἀνοησίας τῆς νεότητος.

**

Μικρὸν κοράσιον πατρός ζαχαροπλάστου παρευρισκόμενον ἐν τινι γάμῳ, ὅτε διένειμον τὰ κουφέτα:

— Αἶ, μὴ φάτε κανεῖς, ἀνεφώνησεν αἴφνης, χθὲς τὸ βράδυ τὰ ποντίκια παίζανε μὲ τὰ κουφέτα στὸ συρτάρι τοῦ μαγαζιοῦ.

**

Μία ἰδιοκτίτρια οἰκίας τῆς ὁδοῦ Σόλωνος ἀποποιεῖται νὰ παραχωρήσῃ ταύτην εἰς ἐνοικιαστὴν, προφασιζομένη ὅτι ἔχει οὗτος τέκνα. Κατὰ τὴν ἰδίαν δὲ στιγμὴν δύο μικροὶ παῖδες κατήρχοντο θορυβῶδως τὴν κλίμακα.

— Ἀλλά ἰδοῦ, Κυρία, ὑπάρχουσι παιδία ἐν τῇ οἰκίᾳ, τῆ λέγει ὁ ξένος.

— Ἄ, αὐτά, δὲν εἶναι παιδιὰ, εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ οἰκοδεσπότου, τῷ ἀπῆντησεν αὐτῇ

**

Ὁ Πέτρος συνομιλεῖ μετὰ τοῦ Νίκου.

— Εἶναι συγγενής σου ; τὸν ἐρωτᾷ εἰς φίλος του, φέρετε τὸ αὐτὸ ὄνομα.

— Μεμακρυσμένος συγγενής, τῷ ἀπαντᾷ ὁ Πέτρος, φαντάσθητι, εἶναι ὁ νεώτερος τῶν δέκα υἱῶν, ἐξ ὧν ἐγὼ εἶμαι ὁ μεγαλύτερος.

*

**

Κυρία συμφωνοῦσα παιδαγωγόν :

— Καὶ ἔχεις πείραν ἀπὸ παιδιὰ ; τῆ λέγει.

— Πῶς ; Κυρία, καὶ ἐγὼ δὲν ὑπῆρξα ποτὲ παιδίον ;

*

**

Ἡ μικρὰ Φιφὴ παρατηροῦσα κηδεῖαν διερχομένην πρὸ τῆς οἰκίας των, λέγει :

— Ὅταν πεθάνωμεν μαμμιά, ἔτσι θὰ εἴμεθα καὶ 'μεῖς εἰς ὅλην μας τὴ ζωὴ ;

*

**

Ἡ παιδαγωγὸς Λουίζα πρὸς τὴν μαθήτριάν της :

— Ὅλο παίζεις Λιλή, ἔλα νὰ μελετήσης καὶ ὀλίγον. Μοῦ φαίνεται, ὅτι καὶ ἅμα πεθάνω θὰ παίζης ἀκόμη

— Ὅχι, μαδμαζέλ, θὰ κλαίω τότε καὶ θὰ παίζω !

‡

Ὁ διδίσκαλος. Τίς θὰ μοῦ εἶπῃ τὸ ἀρσενικὸν τῆς θαλάσσης ;

Εἷς μαθητής. Ὁ θάλασσος.

Ἄλλος. Τὸ νερό.

Ἄλλος. Τὸ ὕδωρ

Ἄλλος. Ὁ ποταμός.

Ὁ μικρότερος. Τὸ τοῖσ...

Ἀίνιγμα Πον.

Ἀφεύκτως θεὸς νὰ μ' εὔρης
εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα
πρὸς τοῦτοις δὲ, ὧ λῦτα μου
καὶ εἰς τὰ καπηλεῖα.

Ἄν μοῦ κόψῃς τὸ κεφάλι
καὶ βγάλῃς τὴν καρδιά
τὸν δὲ τράχηλον μ' ἀφήσης
θὰ μ' εὔρης εἰς τὰ πλοῖα.

Σημ. Ὁ πρῶτος λύτης λαμβάνει ἐν βιβλίον.

—

Λύσις τοῦ ὑπ' ἀρ. 9 αἰνίγματος

Ἡμέρα καὶ νύξ. Ἐλυσαν αὐτὸ ἡ δεσποινὶς Ἐλένη Ἀργύρη, ἐξ Ἀθηνῶν, ἡ δεσποινὶς Σταυροῦλα Καμπόζη ἐξ Ἀσλάναγα Καλαμῶν, ὁ κ. Δημ. Καλαμάρης ἐκ Πατρῶν, ὁ κ. Νικ. Βασιλείου ἐκ Σμύρνης καὶ ὁ κ. Μιχ. Σταυρόπουλος ἐκ Σύρου.

ΤΥΠΟΙΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΛΕΩΝΗ